

We willen rust

Wij zijn het zo ongelofelijk eens met de brief van de dag en met Roeland Voorhoeve ('Gun mij een waardig einde', O&D, 21 februari). Ik ben 89 jaar en mijn man 91. Ondanks onze vele klachten en gebreken leven we nog een leefbaar leven, in de hoop op een waardig en vredig sterven. Als we dat niet meer kunnen, hebben we een euthanasieverklaring, onze huisarts weet dat. Wij en vele anderen willen de rust om daarop te kunnen rekenen. Ik denk dat ik spreek namens heel velen die dat niet kunnen of durven zeggen.

A.M.E. Reiling, Noordwijk

Afwezig

In de rubriek *Opinie & Debat* van dinsdag 21 februari reageert Roeland Voorhoeve op het feit dat collega-artsen weigeren het leven van een weerloos mens te beëindigen. Vervolgens gunt hij het hun straaldement voort te leven. Ik gun hem een geliefde die hem in zijn dementie op tijd herinnert aan zijn verklaring, zodat hij zelf nog om euthanasie kan vragen. Als je 'straaldement' nog dood gemaakt moet worden, zijn je 'geliefden' afwezig geweest op het moment dat het er toe deed.

Paul Smit, specialist
ouderengeneeskunde, Epse

Blijdschap

De brief 'Gun mij een waardig einde' is terecht de brief van de dag. Van de advertentie van artsen in de krant van maandag 20 februari werd ik niet goed. Van de brief van de dag werd ik emotioneel van blijdschap. Roeland Voorhoeve legt in warme en begrijpelijke woorden uit hoe hij aankijkt tegen de wil van patiënten om over hun eigen leven te beschikken en de steun die hij hun daarin wil verlenen. Hulde aan deze

invoelende betrokken arts!

Nel Tijburg, Monnickendam

Vies spel

Dankjewel Bert Wagendorp voor je column van vandaag. Midden in de roos wat het vieze spel van Asscher (PvdA) betreft. Dat begon al met de dolk in de rug van Samsom, het zich afzetten tegen het kabinetsbeleid waarvan hij deel uitmaakte en nu weer het onderuithalen van Jesse Klaver. Voordeel van dit gedoe, ik zweef niet meer tussen de PvdA en GroenLinks.

Lia de Kok, Maarssen

Voorschool zo goed?

In het artikel over de voorschool (Voorpagina, 21 februari) zegt Paul Leseman dat is aangetoond dat de speciale programma's voor achterstandskinderen effectief zijn (VVE: Voor- en Vroegschoolse Educatie). Maar zijn onderzoek geeft daarvoor geen enkel bewijs. Probleem is dat elke gemeente en elk schoolbestuur zelf mag bepalen wie tot de doelgroepen behoren. Die variëren van kinderen van laagopgeleide ouders tot kinderen van allochtone ouders, van ouders die aan de drank of drugs zijn, die in een achterstandswijk wonen en kinderen met leer- en gedragsproblemen.

Er is niet onderzocht wie feitelijk VVE heeft gevolgd, voor hoe lang, met welke intensiteit en met welke methode. Er is gekeken hoe kinderen van wie de ouders bepaalde kenmerken hadden (laagopgeleid, allochtoon, anderstalig) zich ontwikkelden op gebieden als taal en rekenen. Uit de vijftien uitgevoerde analyses bleek dat er in slechts één geval een significant positief effect van VVE optrad. In de andere veertien gevallen waren die niet significant en/of negatief: de kinderen waren er juist op achteruitgegaan.

Sluitend wetenschappelijk bewijs voor de werking van VVE, waarin inmiddels vele miljarden zijn gepompt, ontbreekt dus nog steeds.

Geert Driessen, Radboud

Universiteit